

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816210817
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816210817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu K. R., a.s., so sídlom K., Z. XXX/A, T.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Z. C., O., s.r.o., so sídlom K., M. XX, proti žalovaným 1/ M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, zastúpenej Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, 2/ Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, o zaplatenie 682,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. decembra 2017, č.k. 18C/141/2016-128, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 682,79 Eur s príslušenstvom. Výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu žalobou podanou 15.08.2016 uplatnil voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na zaplatenie sumy 682,79 Eur, úrokov z omeškania 451,77 Eur, úroku vo výške 23 % ročne zo sumy 682,79 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 682,79 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 21.04.2006 podala poručiiteľka M. M. žiadosť o úver a žiadosť o vydanie karty, pričom v časti 2. zmluvy uviedla, že žiada výšku úveru 40000,- Sk, dobu splácania 60 mesiacov, pričom nemala záujem o poistenie úveru a úver chcela splácať v hotovosti. V časti 3. zmluvy je uvedená zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, ktoré vyplňuje banka, pričom v tejto časti sa uvádza číslo zmluvy, výška úveru 30000,- Sk, výška mesačnej splátky 847,- Sk, počet mesačných splátok 60, dátum prvej splátky 25.05.2006, výška RPMN 11,07 %, celková výška nákladov 20731,83 Sk. Zmluva je datovaná a podpísaná bankou dňa 25.04.2006. Súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky banky. Z aktuálneho stavu úveru k 01.12.2010 vyplýva stav nezaplatených splátok 1122,59 Sk, z prehľadu vyplýva, že poručiiteľka uhradila splátky v počte 30 v celkovej sume 24591,12 Sk. Výzvou zo dňa 30.10.2008 vyzývala banka poručiiteľku v dôsledku predčasnej splatnosti k 30.10.2008 k zaplateniu sumy 2744,- Sk, a to istiny 1994,- Sk a poplatku za upomienku 750,- Sk. Poručiiteľka bola vyzvaná k zaplateniu tejto sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Doručenie výzvy žalobca v konaní nepreukázal. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 10D 42/2013 je preukázaná pasívna vecná legitímácia žalovaných 1/, 2/. Právne vec súd posúdil podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy; § 43c ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona s prihliadnutím na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah aplikujúc ustanovenie § 5b zákona Č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania. Zo spisu vyplýva, že predmetný vzťah medzi právnym

predchodcom žalobcu a pôvodným dlžníkom mal vzniknúť" na základe žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 21.04.2006. V tejto žiadosti poskytuje pôvodný dlžník len informácie o výške žiadaného úveru 40.000,- Sk a o dobe splácania na 60 mesiacov, ďalej údaj, že úver bude čerpať prevodom na účet, ktorý udáva a že úver bude splácať v hotovosti. Za banku je žiadosť podpísaná dňa 25.04.2006, pričom v časti 3.zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, ktorú časť preukázateľne vypisuje banka, sú uvádzané údaje o výške úveru 30.000,- Sk, výške mesačnej splátky, celkovej výške nákladov, dátum prvej platby, úroková sadzba, RPMN, a iné. Tieto údaje sú jednoznačne dopisované bankou až pri podpisovaní žiadosti dňa 5.04.2006. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že takýto nový návrh banky na uzatvorenie úverovej zmluvy so všetkými parametrami bol daný pôvodnému dlžníkovi (porúčiteľovi) na odsúhlasenie. Len vyjadrenie súhlasu s obsahom určitého návrhu má účinky prijatia návrhu. Pôvodný dlžník pritom žiadal úver 40.000,- Sk a žalobca mu poskytuje úver 30.000,- Sk, teda nemožno uvažovať ani o prijatí časti návrhu zo strany žiadateľa úveru. Podľa názoru súdu nedošlo týmto spôsobom k uzatvoreniu zmluvy ako dvojstranného právneho aktu. Je nepochybné, že pôvodný dlžník konal pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený vzťah dopadá právna úprava tohto zákona. Vzhľadom k tomu, že zmluva nevznikla platným spôsobom, súd prihliadol na oslabenie práva spotrebiteľa a vyhodnotil, že vzhľadom na mechanizmus uzatvárania zmluvy táto je neplatná, k uzatvoreniu písomnej zmluvy vôbec nedošlo. Súd posúdil zmluvu ako neplatnú, resp. k jej uzatvoreniu vôbec nedošlo, žalobcovi by patril len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, resp. zmluvy, ktorá ani nevznikla. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Plnenia veriteľa boli poskytované 25.04.2006, čo vyplýva z aktuálneho stavu úveru ku dňu 01.12.2010. Žalobcovi preto začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba najneskôr týmto dňom, pretože veriteľ musel vedieť, že nedochádza k platnému uzatvoreniu zmluvy, resp. vzhľadom na okolnosti uzatvárania zmluvného vzťahu začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba od momentu, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo, t.j. nepochybne najneskôr dňom 25.04.2006 a dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula najneskôr dňom 25.04.2008 a objektívna premlčacia doba dňom 25.04.2009. Žalobca podal žalobu na súd 15.08.2016, teda po uplynutí premlčacej doby, preto súd žalobu zamietol z dôvodu prihliadnutia na premlčanie jeho práva. Žalovaný nárok by bol premlčaný i keby súd posúdil zmluvu ako uzavretú, resp. ako platný právny úkon. Veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom z 30.10.2008, pričom predčasná splatnosť nastala práve k tomuto dátumu. Premlčacia doba omeškaných splátok úveru, v súvislosti s ktorým veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť podľa 103 ods. 2 Občianskeho zákonníka, začína plynúť od splatnosti splátky, pre ktorú sa mimoriadna splatnosť úveru vyhlasuje. V danej veci to musela byť preukázateľne splátka splatná pred „októbrom 2008, preto vzhľadom na dátum podania návrhu 15.08.2016 by posudzujúc premlčanie podľa Občianskeho zákonníka bol celý nárok žalobcu premlčaný (§ 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. Občianskeho zákonníka, 103 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/, vznik trov konania im však nevyplyva zo súdneho spisu a ani nebol tvrdený, a preto súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V súvislosti s premlčaním nároku, žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu podal žalobu na Rozhodcovský súd, ktorý vydal dňa 09.12.2011 Rozhodcovský rozsudok sp. zn. IBA12100148, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.02.2012 a vykonateľnosť dňa 13.02.2012. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Právny predchodca žalobcu, uvedomujúci si legislatívne zmeny, ktoré sa premietli do rozhodovacej praxe súdov pri zastavení exekučného konania, nepodal návrh na vykonanie exekúcie, pretože mohol dôvodne očakávať, že predmetné exekučné konanie bude zastavené. Žalobca však využil svoje právo v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Žalobca poukázal na to, že sa dostáva do päťovej situácie, kedy nemôže uplatňovať svoje právo ani v exekučnom konaní na základe exekučného titulu (osvedčenie o dedičstve), a ani vo vyhľadávacom konaní. Z toho dôvodu žalobca chce poukázať aj na to, že žalobu o zaplatenie podal v zákonnej trojročnej lehote od právoplatnosti osvedčenia o dedičstve t. j. 30.08.2013. K posúdeniu otázky uzavretia zmluvy o úvere, postupom, ako to predpokladá Občiansky zákonník v § 43 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, žalobca poukázal na Obchodné podmienky zmluvy o úvere, v zmysle ktorých je zrejmy

postup žalobcu pri uzatváraní zmluvy tak, že v prípade akceptácie návrhu úverovej zmluvy bankou, ktorá doplní po podpise klienta do formulára údaje o výške poskytnutého úveru spolu s ďalšími náležitosťami úverovej zmluvy, banka telefonicky alebo písomne oznámi klientovi (žalovanému) túto informáciu, pričom klient môže upravený návrh úverovej zmluvy odmietnuť do 5 dní oznámenia banky o akceptácii návrhu klienta. Nakoľko telefonické rozhovory boli archivované len 1 rok, žalobca nemá k dispozícii predmetnú skutočnosť možnosť preukázať. Banka bez toho, aby nemala informáciu o akceptácii upravených podmienok návrhu zo strany klienta, klientovi späťne podpísanú zmluvu nezašle. Žalobca rovnako poukázal na skutočnosť, že žalovaný čerpal úver, pričom v čase jeho čerpania bol oboznámený s podmienkami poskytnutia úveru, čiže akceptoval predmetný úver aj za týchto podmienok, žalovaný nikdy nespochybnil svoju vôľu smerom k uzavretej úverovej zmluve a nespochybnil dojednanie úverových podmienok. V konaní nebol nijakým spôsobom preukázaný nedostatok slobodnej vôle žalovaného pri uzavretí zmluvy o úvere za podmienok stanovených zmluvou o úvere v spojení s jej neoddeliteľnými súčasťami, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani, v čom by mala spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na strane žalovaného. Žalobca ďalej namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Rozhodnutie je podľa žalobcu nepreskúmateľné. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov Slovenskej ako i Českej republiky. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne, aby žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa stotožňujú s rozsudkom súdu prvej inštancie, čo sa týka rozhodnutia i dôvodov, ktoré súd k rozhodnutiu viedli. Ďalej uviedli, že sporná pohľadávka mala vzniknúť ešte s ich právnym predchodcom M. M.. Ide o spotrebiteľský vzťah s návaznosťou na všetky ustanovenia zákona a pokiaľ by sa malo jednať o bezdôvodné obohatenie, trvajú na námietke premlčania. Žiadali odvolanie zamietnuť a rozsudok potvrdiť.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci vysloveným v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 CSP naň v plnom rozsahu poukazuje.

6. K odvolacím námietkam týkajúcich sa podmienok uzavretia zmluvy, zmluvnej voľnosti, odvolací súd uvádza, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 21.04. 2006 pôvodný dlžník M. M. (ďalej len „pôvodný dlžník“), požiadala o poskytnutie úveru „zmluva o úvere“ v sume 40000,- Sk (v prepočte 1327,76 Eur), ktoré mala splácať v 60 mesačných splátkach. Pôvodný veriteľ - O. banka, a.s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“), dňa 25.04. 2006 v bode 3 zmluvy doplnil údaje o výške úveru 30 000,- Sk (v prepočte 998,82 Eur), výške mesačnej splátky 847 Sk (v prepočte 28,12 Eur), celkovú výšku nákladov 20731,83 Sk (v

prepočte 688,2 Eur), dátum prvej platby do 25.05. 2006, dátum každej ďalšej platby k 25 dňu v mesiaci, číslo zmluvy a RPMN 11,07 %, čím malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“).

8. Z ustanovení zmluvy a postavení zmluvných strán je zrejmé, že v prípade, ak by došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, išlo by o zmluvu spotrebiteľskú na ktorú je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na to, že by bola zmluva uzatvorená ako zmluva o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Pôvodný dlžník pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ a rovnako tak pôvodný veriteľ mal postavenie dodávateľa. Pre spotrebiteľský úver sa v zákone č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy, inak je zmluva neplatná (§ 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.).

9. Odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 43, § 43a, § 43c a § 44 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že pôvodnému dlžníkovi bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak pôvodný veriteľ v bode 3. zmluvy označenom ako „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia (vyplní banka)“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v bode 2. zmluvy označenej ako „Žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť o vydanie všadeplatikarty (vyplní klient)“, išlo o nový návrh, ktorý mal pôvodný dlžník prijať, nakoľko údaje vyplnené veriteľom podstatne modifikovali návrh na uzatvorenie zmluvy pôvodným dlžníkom, a to napr. aj v takej základnej otázke, ako je výška poskytnutého úveru, keď pôvodný dlžník žiadal o úver vo výške 40.000,- Sk (v prepočte 1327,76 Eur), pričom jej bol poskytnutý úver vo výške 30 000,- Sk (v prepočte 998,82 Eur). Je tiež zrejmé, že nakoľko pôvodný dlžník podpísal zmluvu dňa 21.04.2006 a pôvodný veriteľ dňa 25.04.2006, pôvodnému dlžníkovi nebolo umožnené prípadne meniť akékoľvek údaje, ktoré vyplnil pôvodný veriteľ v bode 3. zmluvy, a ktoré mali byť záväzné, ako aj to, že pôvodný dlžník nemal vedomosť o podstatných údajoch zmluvy, ako napr. výška RPMN, či výške splátky a splatnosti splátok poskytnutého úveru.

10. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla. Odvolací súd poukazuje na ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobca poskytol žalovaným (resp. ich právnej predchodkyni) viac finančných prostriedkov ako mu bolo žalovanými vrátené, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazať žalovaných. Vzhľadom na vznesenú námietku premĺčania žalovanými 1/, 2/, sa súd prvej inštancie správne zaoberal skutočnosťou, či nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol premĺčaný.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že sa mala uplatniť premĺčacia doba podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t.j. ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premĺčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť), z toho dôvodu, že vo veci bolo právo priznané rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s., sp. zn. IBA12100148 zo dňa 09.12.2011 (právoplatným dňa 09.02.2012 a vykonateľným dňa 13.02.2012), odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť, že v predmetnej veci bol vydaný rozhodcovský rozsudok, by mohla založiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), pokiaľ sa rozhodcovské konanie týkalo tých istých strán sporu (resp. ich právnych nástupcov) a toho istého predmetu konania, čo by viedlo k tomu, že by súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastavil.

12. Odvolací súd však poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 25/2014, ktorý sa zaoberal aj otázkou prekážky rozsúdenej veci a dospel k záveru, že síce právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke. Rozhodujúcou právnou otázkou bola preto otázka platnosti rozhodcovskej doložky, keďže jej platné uzavretie je základnou a nevyhnutou podmienkou, bez ktorej nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Medzi pôvodným veriteľom a pôvodným dlžníkom bola dohodnutá rozhodcovská doložka v bode 9.2 Obchodných podmienok, podľa ktorej všetky spory zo zmluvy, ktoré vzniknú so zmluvných vzťahov, vrátane sporov o ich vznik, platnosť a výklad, ako aj sporov týkajúcich sa tejto rozhodcovskej doložky budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovská, Arbitrážna a Mediačná a.s.. Nakoľko totožná rozhodcovská doložka bola vo viacerých súdnych rozhodnutiach (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/48/2018 zo dňa 25. 06. 2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici

2CoE/73/2017 zo dňa 19. 07. 2017) posúdená ako nespôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu, je potrebné aj vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok zo dňa 09.12.2011 považovať za nulitný akt, vydaný v rozpore so zákonom, z dôvodu ktorého nie je možné naň prihliadať ani v otázke posúdenia prekážky právoplatne rozhodnutej veci a ani v otázke premlčania. Ak teda žalobca poukazoval na spočívanie premlčania počas rozhodcovského konania a pretrhnutie a plynutie novej, a to 10 ročnej premlčacej doby, po vydaní rozhodcovského rozsudku, odvolací súd má za to, že nárok žalobcu nebol v dôsledku vyššie uvedených záverov o predmetnom rozhodcovskom rozsudku, uplatnený v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka u príslušného orgánu, a preto táto skutočnosť nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

13. Odvolací súd sa preto stotožnil s posúdením premlčania žalobcom uplatneného nároku v dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovanými tak, ako premlčanie posúdil súd prvej inštancie. Žaloba bola na súd podaná dňa 15.08.2016. Trojročná premlčacia, ako aj dvojročná premlčacia doba začala plynúť dňom 25.04.2006 a teda uplynula najneskôr dňom 25.04.2008 a objektívna doba dňa 25.04.2009. Žalobcom uplatnený nárok je teda premlčaný.

14. Na záver je potrebné uviesť, že závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie uskutočnil dokazovanie v takom rozsahu, aby náležite zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil. O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide spravidla vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, čo však nie je tento prípad, čo vedie odvolací súd k nutnosti vyhodnotiť odvolacie námietky žalobcu o nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia, či prípadnom porušení práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie ako nedôvodné.

15. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/. Žalovaní 1/ a 2/ však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a vznik trov im nevyplýva ani z obsahu súdneho spisu, a preto odvolací súd žalovaným 1/ a 2/ nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).